

PROP DE VOSALTRES

L'Església diocesana

Benvolguts diocesans,

Estic molt agraït als diaris que cada diumenge reproduïen els meus escrits. Inserto avui el text que, per aquesta ocasió tan significativa, he preparat per al folletó que distribuïm en les parròquies i llocs de culte. És el mateix que també apareix al *FULL DOMINICAL*.

És molt encoratjador tornar a recordar-vos la definició de la nostra Església com una gran família. Ho hem fet aquests últims anys com a portada per a la celebració del DIA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA / DIADA DE GERMANOR el segon diumenge de novembre. Cada any posem un accent especial en aquesta relació lluminosa d'Església-família. En aquesta ocasió es parla de la implicació personal de cada cristià en el present i cap el futur. Deixa la porta oberta per a qualsevol que empatitzi amb la nostra institució.

«SENSE TU NO HI HA PRESENT. AMB TU HI HA FUTUR». És una frase que profunditza en els aspectes que impliquen a cada membre en el desenvolupament de la seva comunitat, sigui familiar o eclesial. Té un clar i directe contingut pensant en el temps: Actualment, i sempre, necessitem a tothom, no sobra ningú, no pot excloure's a cap persona per petita que sigui la seva col·laboració, ja sigui en temps dedicat, en facultats utilitzades o en recursos econòmics aportats. Mirant el futur desitgem comptar amb cadascun per continuar el mandat de Jesús en l'amor, en el perdó, en el servei i en l'anunci de la salvació a tots els pobles.

La unió d'aquestes dues realitats, la familiar i l'eclesial, no és una novetat d'aquests últims anys.

No vull citar textos dels primers segles. Em conformo en recordar dues frases del Concili Vaticà II: «Per això, la família cristiana... manifestarà a tothom la viva presència del Salvador en el món i l'autèntica naturalesa de l'Església...» (GS 48); també en el Decret sobre l'Apostolat dels laics, (AA, 11): «(La família) Complirà aquesta missió... si es pre-

senta com un santuari familiar de l'Església, si pren part del culte litúrgic... si practica activament l'hospitalitat, promou la justícia i altres obres bones al servei de tots els germans...». En aquest mateix sentit tenim abundants textos de sant Joan Pau II, de Benet XVI i de l'actual papa Francesc. Il·lustren amb molta clarividència la imatge familiar de la comunitat eclesial.

En aquesta Jornada també fem palesos els nostres propis recursos, com els rebem i a quines finalitats els dediquem. Donem comptes i expliquem les activitats que porta a terme l'Església. De la mateixa manera que ho fa una família quan en les seves reunions planifica els propis recursos i es detallen les seves tasques i responsabilitats.

A més a més de les obligades justificacions econòmiques, volem demanar-vos a tothom oracions constants a favor de l'Església. És la fonamental implicació de qualsevol cristià en la marxa present i futura de la comunitat eclesial que, amb l'assistència de l'Esperit Sant, se sentirà segura fins al final dels temps. També demanem que augmenti l'estima cap a ella, mare i mestra de tots.

Per últim és necessari agrair la feina i l'aportació econòmica de molts per a benefici de tothom. Expresssem aquesta gratitud cada any. No molesta repetir-ho, al contrari és un deure de justícia donar a conèixer a la nostra societat el compromís de tanta gent. Com a bisbe prego a tots que seguiu en el camí de l'ajuda material i de la col·laboració personal.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Trobada d'animadors del MIJAC a Lleida

L'alberg Sant Anastasi de Lleida va acollir, els dies 28 i 29 de setembre, l'Assemblea d'animadors i animadores del MIJAC catalano-balear. Dissabte es va dedicar a la formació, amb una sessió d'estudi sobre la «Revisió de vida amb infants». Després, els animadors, distribuïts en grups, van treballar diferents propostes i dinàmiques per portar-les a terme als propis centres. Durant el matí es va comptar amb la visita

del bisbe Salvador, que va acompanyar els participants durant una bona estona en la sessió d'estudi, animant-los i encoratjant-los en la seva tasca amb els infants. L'assemblea va continuar diumenge amb temes d'organització i funcionament del Moviment.

Per altra banda, MIJAC Balàfia informa que ja han començat les sessions de dissabte.

MIJAC Balàfia

CERCA DE VOSOTROS

La Iglesia diocesana

Queridos diocesanos,

Estoy muy agradecido a los periódicos que cada domingo reproducen mis escritos. Inserto hoy el texto que, para esta ocasión tan significativa, he preparado para el folleto que distribuimos en las parroquias y lugares de culto. Es el mismo que también aparece en el *FULL DOMINICAL*.

Es muy alentador volver a recordaros la definición de nuestra Iglesia como una gran familia. Lo hemos hecho en estos últimos años como portada para la celebración del DÍA DE LA IGLESIA DIOCESANA / DIADA DE GERMANOR en el segundo domingo de noviembre. Cada año ponemos un acento especial en esa relación luminosa de Iglesia-familia. En esta ocasión se habla de la implicación personal de cada cristiano en el presente y hacia el futuro. Deja la puerta abierta para cualquiera que empatice con nuestra institución.

«SIN TI NO HAY PRESENTE. CONTIGO HAY FUTURO». Es una frase que profundiza en los aspectos que implican a cada miembro en el desarrollo de su comunidad, sea familiar o eclesial. Tiene un claro y directo contenido pensando en el tiempo: en la actualidad, y siempre, necesitamos a todos, no sobra nadie, no puede excluirse a ninguna persona por pequeña que sea su colaboración, ya sea en tiempo dedicado, en facultades utilizadas o en recursos económicos aportados. Mirando el futuro deseamos contar con cada uno para continuar el mandato de Jesús en el amor, en el perdón, en el servicio y en el anuncio de la salvación a todos los pueblos.

La unión de estas dos realidades, la familiar y la eclesial, no es una novedad de estos últimos años. No quiero citar textos de los primeros siglos. Me conformo con recordar dos frases del Concilio Vaticano II: «Por eso, la familia cristiana... manifestará a todos la viva presencia del Salvador en el mundo y la auténtica naturaleza de la Iglesia...» (GS 48); también en el Decreto sobre el Apostolado de los laicos, (AA, 11): «(La familia) Cumplirá esta misión... si se presenta como un santuario familiar de la Iglesia, si toma parte del culto litúrgico... si practica activamente la hospitalidad, promueve la justicia y demás obras buenas al servicio de todos los hermanos...». En este mismo sentido tenemos abundantes textos de san Juan Pablo II, de Benedicto XVI y del actual papa Francisco. Ilustran con mucha clarividencia la imagen familiar de la comunidad eclesial.

En esta Jornada también damos cuenta de nuestros propios recursos, cómo los recibimos y a qué finalidades los dedicamos. Damos cuentas y explicamos las actividades que realiza la Iglesia. Del mismo modo que lo hace una familia cuando en sus reuniones planifica los propios recursos y se detallan sus quehaceres y responsabilidades.

Además de las obligadas justificaciones económicas, queremos pedir a todos oraciones constantes en favor de la Iglesia. Es la fundamental implicación de cualquier cristiano en la marcha presente y futura de la comunidad eclesial que, con la asistencia del Espíritu Santo, se sentirá segura hasta el final de los tiempos. También pedimos que se aumente el cariño hacia ella, madre y maestra de todos.

Por último es necesario agradecer el trabajo y la aportación económica de muchos para beneficio de todos. Expresamos esta gratitud cada año. No molesta repetirlo, al contrario es un deber de justicia dar a conocer a nuestra sociedad el compromiso de tanta gente. Como obispo ruego a todos que sigáis en el camino de la ayuda material y de la colaboración personal.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Sudanell treu en processó la seva patrona, la Mare de Déu del Roser

El poble de Sudanell va celebrar, a primers d'octubre, el dia gran de la Festa Major en honor de la seva patrona, la Mare de Déu del Roser. La jornada va començar amb el repic de campanes per anunciar els actes religiosos al seu

honor. A les 12 del migdia va començar la processó de la imatge de la Mare de Déu del Roser pels principals carrers del poble, acompanyada per un bon nombre de vilatans i presidida pel nou rector del poble, Mn. Jaume Melcior. Hi va assistir l'alcalde, Josep M. Sanjuan, així com els regidors de l'Ajuntament, amb l'acompanyament de l'orquestra Mervella.

Ja a dins de l'església parroquial de Sant Pere, el rector va oficiar la Missa de Festa Major, molt concorreguda i solemnitzada per l'orquestra Mervella. Mn. Jaume Melcior, en l'homilia, significà la festa de la Mare de Déu convidant els vilatans a seguir l'exemple de Maria: «Ella en les bodes de Canà digué, referint-se a Jesús, —feu el que Ell us digui—, i així ho va fer ella i així ho hauríem de fer nosaltres». El rector va felicitar el poble per la seva fidelitat en celebrar la Festa Major conservant la seva arrel i tradició religiosa: festejant Maria: «A qui heu de portar sempre en el vostre cor.»

El grup Pregajove comença el curs

Ja fa temps que un grup de joves cristians i cristianes es troben mensualment, un divendres al vespre, per fer una vetlla de pregària davant del Santíssim. La vetlla és una estona de pregària, un moment més de trobada personal amb Jesús des del silenci i la Paraula de Déu. Aquesta estona de vetlla és oberta a

tots els joves creients, per la qual cosa us conviden a tots a participar-hi. Aquestes «vetlles» es faran a la Parròquia de Sant Llorenç de Lleida.

La primera vetlla d'aquest curs va tenir lloc el divendres 18 d'octubre, a les 22.30 h. La següent vetlla tindrà lloc el dia 15 de novembre.

Pregària per les vocacions a l'església de Sant Pere

Com bé sabeu, la Parròquia de Sant Pere, situada al cor de la ciutat, acull tot l'any l'Adoració al Santíssim. Enguany, en aquesta església, cada segon divendres de mes, a les 7 de la tarda,

se'ns convoca a una estona d'oració, amb una intenció concreta: per les vocacions sacerdotals.

El Sr. Bisbe ens convida a participar-hi.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

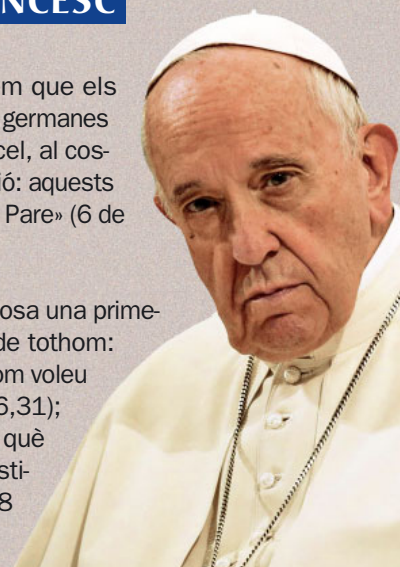

@Pontifex: «La recerca de la pau duradora —una missió que ens implica a tots— requereix un treball dur, constant i sense pauses, perquè la pau és com una flor fràgil que prova de despuntar d'entre les pedres de la violència» (5 de setembre).

@Pontifex: «Intenta quedar-te un moment en silenci deixant-te estimar per Déu. Mira de silenciar totes les veus i crits interiors, i queda't un instant en la seva abraçada d'amor» (5 de setembre).

@Pontifex: «No oblidem que els noms dels germans i les germanes més pobres, escrits al cel, al costat hi tenen una inscripció: aquests són els beneïts del meu Pare» (6 de setembre).

@Pontifex: «Jesús proposa una primera regla d'or a l'abast de tothom: "Tracteu els altres tal com voleu que ells us tractin" (Lc 6,31); i ens ajuda a descobrir què és el més important: estimar-nos i ajudar-nos» (8 de setembre).

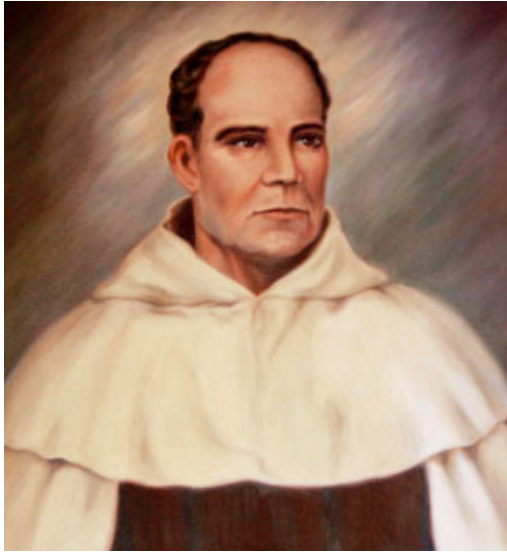

Beat Francesc Palau, místic català universal

El beat Francesc Palau, nascut a Aitona l'any 1811, és un carmelita descalç considerat un místic català universal i també el gran intercessor de l'Església. Fou també el fundador de les Germanes Carmelites Missioneres i de les Carmelites Missioneres Teresianes. Va estudiar al Seminari de Lleida i fou ordenat sacerdot en temps de clandestinitat. Les seves primeres actuacions com a sacerdot van ser tant a la parròquia de Sant Antolí d'Aitona com a la cova del Pare Palau, avui santuari a l'aire lliure.

Després del final de la primera guerra carlina es va exiliar a França on hi va romandre una dècada. Ja a Barcelona, es va dedicar a formar en la fe a persones adultes. La seva pràctica va esdevenir un model d'ensenyament catequètic. Però els sectors anticlericals de Barcelona el van desterrar a Eivissa durant 6 anys on hi va crear un santuari marià. Allí acompanyava gent senzilla que li demanava ajuda. L'última etapa de la seva vida la va dedicar a la gent marginada. El pare Palau va morir a Tarragona l'any 1872, essent beatificat pel papa Joan Pau II, l'any 1988.

La seva festa litúrgica se celebra el 7 de novembre. Aquest dia Aitona acollirà, a les 18 hores, la

celebració de la missa en el seu honor a la Parròquia de Sant Antolí. Està previst que el bisbe Salvador la presideixi.

Cal recordar que per donar a conèixer aquest aitonenc, des del passat mes de gener s'ofereix un itinerari guiat pels espais espirituals del pare Palau i de l'ermita de Sant Joan de Carratalà, com a promoció turística del municipi d'Aitona. Aquest és un dels itineraris del projecte «Aitona, bressol de sants». Centenars de persones han co-

negut, gràcies a aquesta proposta turística-religiosa: l'església parroquial de Sant Antolí, la casa natal del beat, la cova del Pare Palau i l'ermita de Sant Joan de Carratalà i les seves vistes del Baix Segre. Val a dir que el passat 22 de setembre es van inaugurar les obres de restauració i conservació de l'interior d'aquesta ermita, que data dels segles XIII i XIV.

Per un altre costat, les Carmelites Missioneres Teresianes mantenen i gestionen la cova del Pare Palau, situada a dos quilòmetres del nucli d'Aitona. Posen aquest espai a disposició de les persones que vulguin viure un recés personal o comunitari, així com jornades, en un entorn natural que facilita la trobada amb un mateix, amb Déu i amb els altres.

Casa del Pare Palau

Cova d'Aitona

REFLEXIONS

«Qui em va parlar de Déu?»

Ha superat els vuitanta anys. El seu marit, al qual estava molt unida, amb qui havia compartit llargs anys de matrimoni amb un clar i manifest rerefons cristià, traspassà fa uns anys. Amb altres parelles, poc després de casar-se, formen un equip de matrimonis del moviment de la Mare de Déu. El moviment i, més en concret, l'equip, van ser espai de formació espiritual i humana, com a parella i com a pares i, alhora, origen d'altres compromisos eclesials i socials.

Cada dia camina una bona estona i en ocasions acaba el passeig a l'església parroquial. Entra i fa una visita al Santíssim. S'asseu prop d'Ell i enceta una pregària: «Soc aquí, Senyor!». I va encomanant les persones: fills, gendres i joves, nets, amics, veïns i amics, sense oblidar els companys de l'equip, amb un especial record per les persones que són ja prop de Déu... També prega per les situacions del moment proper i les que sacsegen el món, en especial les que afecten els més desfavorits...

Ahir, en una d'aquestes visites al Senyor, va veure sorpresa el fill gran, assegut tres o quatre bancs més endavant. Va fer les pregàries habituals una mica encuriosida i, alhora, amb una joia especial. En veure que el fill s'aixecava, acomiadant-se del Senyor, ho va fer també i sortí darrera d'ell. A la porta de l'església, després dels petons habituals, li va dir amb afecte: «Quina sorpresa trobar-te aquí, resant davant el Sagrari». El fill, que s'acosta als seixanta anys, li respongué amb un somriure: «Quan era infant, qui em va parlar de Déu? Qui em va ensenyar a pregar? Qui em va portar per primera vegada a aquesta capella i em va explicar el que era i com es feia una visita al Santíssim?»

El mestratge de les generacions. Res és endebades. La mare li ensenyà a trobar el Senyor al sagrari, a dir-li amb senzillesa infantil: «Soc aquí, Senyor»; a descobrir-lo i a saber-lo present en el pa de l'Eucaristia; per conèixer l'amor de Jesús, d'Ell que ens ha estimat i es va lliurar per nosaltres per a la nostra salvació. El fill va aprendre a viure aquesta proximitat davant el Santíssim en una contemplació plena de fe, en una adoració silenciosa, posant-se en les seves mans, disposat a seguir el seu diví voler. «Soc aquí, Senyor!». Ell ens ho ha dit: «Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- **Dijous, 7 de novembre:**
 - Presentació de la nova campanya de Mans Unides.
 - A les 18 h, Missa a Aitona per celebrar la Festa del Pare Palau.
 - A les 19.30 h, Lliçó inaugural de l'IREL a l'edifici del Rectorat de la UdL, a càrrec de Josep M. Forné.
- **Divendres, 8 de novembre:**
 - A les 19 h, pregària vocacional a l'església de Sant Pere.
- **Dissabte, 9 de novembre:**
 - Congrés de laics a Barcelona.
 - Delegació de Missions: tallers de Sembradors d'Estrelles.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Rm 11,29-36 / SI 68 / Lc 14,12-14]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, card.; sants Vidal i Agrícola, mrs.

5. ■ Dimarts [Rm 12,5-16a / SI 130 / Lc 14,15-24]. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Beata Maria Ràfols i Bruna, vg. *Urgell*: □ Sant Martí de Porres, rel. Santa Àngela de la Creu, vg.; sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe.

6. ■ Dimecres [Rm 13,8-10 / SI 111 / Lc 14,25-33]. Sants Pere Poveda Castroverde i Innocenci de la

Immaculada Canoura Arnau, prevs. i companys, mrs.; sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); sant Lleó, anacoreta; beata Beatriu, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí (València).

7. ■ Dijous [Rm 14,7-12 / SI 26 / Lc 15,1-10]. *Lleida*: □ Beat Francesc de Jesús Maria Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona, 1872), prev. carmelità, fundador Gns. i Gnes. Carmelites (1860-1861); sant Ernest, mr.; santa Carina, vg. i mr.

8. ■ Divendres [Rm 15,14-21 / SI 97 / Lc 16,1-8]. Santa Isabel de

la Santíssima Trinitat, vg.; sants Sever, Severià, Carpòfor i Victorià, coneguts per *màrtirs coronats*; sant Deodat I, papa (615-618).

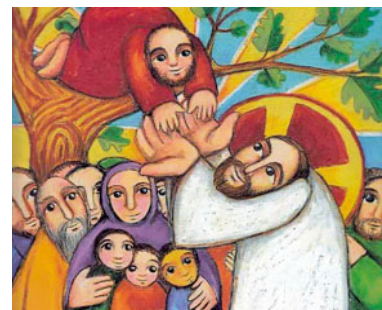
9. □ Dissabte [Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1C 3,9b-11.16-17) / SI 45 / Jo 2,13-22]. Dedicació de la Basílica del Laterà. *Urgell*: □ Festa del Sant Crist de Balaguer.

10. ■ Diumenge vinent, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2M 7,1-2.9-14 / SI 16 / 2Te 2,16-3,5 / Lc 20,27-38]. Sant Lleó el Gran, papa (tosca, 440-461) i dr. de l'Església; sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí.

Diumenge XXI de durant l'any (C)

COMENTARI

El més important a la vida és ser ric?

Sovint la Paraula de Déu ens presenta uns textos deliciosos. Avui en tenim dos exemples. L'evangeli ens narra l'encontre de Jesús amb Zaqueu. Aquest home era cap de cobradors d'impostos i ric. I pel que diu ell mateix després era també lladre. Però *intentava veure Jesús*. Per quin motiu, no ho sabem: curiositat, saber qui era aquell de qui tothom parlava, interès autèntic pel Mestre? Però Jesús el veu i atén el seu desig: *Zaqueu baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva*. Això omple de goig Zaqueu: *El rebé tot content*. Jesús sempre porta l'alegria a la nostra vida. Però també amb l'alegria porta la conversió: *Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns* (de fet no en tenia cap obligació) i a tots els qui he defraudat, els restitueixo quatre vegades més. Compleix amb el seu deure de restituir el que havia robat i a més es desprèn de la meitat dels seus béns. Ell que havia treballat tant per fer-se ric ara ha descobert Jesús i relativitza totalment la riquesa. I Jesús subratlla precisament que ell *ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut*. Ha recuperat Zaqueu que també és fill d'Abraham.

La primera lectura ens recorda precisament que *justament perquè ho podeu tot, us apiadeu de tothom i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se*. És el que ha fet Jesús amb Zaqueu. La raó no és altra que l'amor total de Déu: *És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho*. I si això val per tota la creació, molt més es pot aplicar a l'home, objecte primordial de l'amor de Déu.

Zaqueu pot ser un model per a tots. És el que demana Pau: *Que el nostre Déu amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira*. La fe ens ha de portar a que Déu sigui l'únic important a la nostra vida, al desprement dels béns terrenals, a saber estimar com Déu estima i a canviar el rumb de la nostra vida quan hem pecat.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 11,23-12,2)

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosa-da que cau a terra al matí. Justament perquè ho podeu tot us apiadeu de tothom i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho. Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? Què continuaria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho planyeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present en tots. Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i, servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i reguin en vós, Senyor.

► Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*
Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamin la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 1,11-2,2)

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor. Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i a la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 19,1-10)

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, correu endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de passar. Quan Jesús arribà en aquell indret alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva.» Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador. Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat els restitueixo quatre vegades més.» Jesús li digué: «Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut.»

► Lectura del llibre de la Sabiduría (Sab 11,22-12,2)

Señor, el mundo entero es ante ti como un grano en la balanza, como gota de rocío mañanero sobre la tierra. Pero te compadeces de todos, porque todo lo puedes y pasas por alto los pecados de los hombres para que se arrepientan.

Amas a todos los seres y no aborreces nada de lo que hiciste; pues, si odiaras algo, no lo habrías creado. ¿Cómo substituiría algo, si tú no lo quisieras?, o ¿cómo se conservaría, si tú no lo hubieras llamado? Pero tú eres indulgente con todas las cosas, porque son tuyas, Señor, amigo de la vida. Pues tu soplo incorruptible está en todas ellas. Por eso corriges poco a poco a los que caen, los reprendes y les recuerdas su pecado, para que, apartándose del mal, crean en ti, Señor.

► Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*
Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendeciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 1,11-2,2)

Hermanos:

Oramos continuamente por vosotros, para que nuestro Dios os haga dignos de la vocación y con su poder lleve a término todo propósito de hacer el bien y la tarea de la fe. De este modo, el nombre de nuestro Señor Jesús será glorificado en vosotros y vosotros en él, según la gracia de nuestro Dios y del Señor Jesucristo. A propósito de la venida de nuestro Señor Jesucristo y de nuestra reunión con él, os rogamus, hermanos, que no perdáis fácilmente la cabeza ni os alarméis por alguna revelación, rumor o supuesta carta nuestra, como si el día del Señor estuviera encima.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 19,1-10)

En aquel tiempo, Jesús entró en Jericó e iba atravesando la ciudad. En esto, un hombre llamado Zaqueo, jefe de publicanos y rico, trataba de ver quién era Jesús, pero no lo lograba a causa del gentío, porque era pequeño de estatura. Corriendo más adelante, se subió a un sicomoro para verlo, porque tenía que pasar por allí. Jesús, al llegar a aquel sitio, levantó los ojos y le dijo: «Zaqueo, date prisa y baja, porque es necesario que hoy me quede en tu casa». Él se dio prisa en bajar y lo recibió muy contento. Al ver esto, todos murmuraban diciendo: «Ha entrado a hospedarse en casa de un pecador». Pero Zaqueo, de pie, dijo al Señor: «Mira, Señor, la mitad de mis bienes se la doy a los pobres; y si he defraudado a alguno, le restituyo cuatro veces más». Jesús le dijo: «Hoy ha sido la salvación de esta casa, pues también este es hijo de Abraham. Porque el Hijo del hombre ha venido a buscar y a salvar lo que estaba perdido».